

Mülâzımı Sani (Üsteğmen) Ömer Azmi (Atasoy) Efendi, doksan yıl önce birliğinin başında Sakarya'dan Kocatepe'ye doğru ilerlerken acaba neler düşünüyordu. Belki düşmanı vatan topraklarından biran önce kovmak, belki de yıllar evvel memleketinde bıraktığı sıcak yatağına biran önce kavuşmak...

O günlerde tam olarak ne düşündüğünü hiçbir zaman bilemeyeceğim. Savaşı kazandıktan sonra da konuşmadı. Onun küçük torunlarıydık... O kadar ısrarımıza rağmen, "Yunan'ı" nasıl "süngülediğini!", denize nasıl döktüklerini hiç anlatmadı. Anılarını sabırla kendine sakladı. Her zaman geçmişten değil, aydınlık bir gelecekte konuştu.

Belki de arkasında bırakacağı o parlak metal parçasının günü geldiğinde her şeyi anlatacağını düşünüyordu. TBMM ve Mustafa Kemal beratlı, "kırmızı şeritli İstiklal Madalyası" önce babama, sonra da bana kaldı.

Gözümdeki değeri her geçen gün (ne yazık ki!) daha da artan bu emanetine hep sahip çıkacağım sevgili dedeciğim... Nur içinde yat...